

В.Р. Веснин. – Всероссийская государственная налоговая академия (Elitarium.ru). 2009. 4. Есипова (Овсянникова) Л.В. Варианты классификации персонализма. Информационный гуманитарный портал “Знание. Понимание. Учение”, 2008, № 1. www.zpu-journub.ru. 5. Коссак Е. Экзистенциализм в философии и литературе/ пер. с польск. – М.: Политиздат, 1980. – 360 с. 6. Лега В.П. Современная западная философия. Персонализм. www.sedmitza.ru. 7. Halcrou Allan. Служба управления персоналом – “оценка 360°” /А. Хелкроу – Имхонет “Менеджер по персоналу” – 2006, № 1. 8. Мелих Ф.Б. Персонализм Л.П. Красавина и европейская философия. – М.: Прогресс – Традиция. 2003. – 272 с. 9. Персонализм – философское течение XIX века. www.Istin.rin.ru. 10. Петрушенко В. Тлумачний словник основних філософських термінів / В. Петрушенко. – Львів: Видавництво Національного університету “Львівська політехніка”, 2009. – 264 с. 11. Щур О. Створення системи управління персоналом: як почати з нуля / О. Щур – ДТЕП “ІСТ-Захід” (“Практика управління. – 2008, №№ 6–7). 12. Roger Bennett. Управление персоналом. Elitarium.ru, s.1-3.

УДК 165.744

Н.С. Гронська

Національний університет “Львівська політехніка”

ГАРМОНІЙНІСТЬ СИНТЕЗУ РЕЛІГІЙНИХ, НАУКОВИХ ТА ФІЛОСОФСЬКИХ ЗНАНЬ (РНФ) У МЕТОДОЛОГІЇ ПІЗНАННЯ

Ї Гронська Н.С., 2011

Сформульовано засади гармонійного з'єднання підходів дослідження синтезу релігійних, наукових, філософських (РНФ) знань. Спроектовано алгоритми досліджень. Визначена дефініція мислепродуктивності. Доведена вагомість методу – “Синтез РНФ знань у зведенні до гармонії релігій світовідчуття”. Висвітлено роль методу “Синтез РНФ знань у методології пізнання”.

Ключові слова: синтез, метод, горизонт мислення, мислепродуктивність, гармонія, світогляд.

The basics harmonic integration of synthesis investigation of religious scientific knowledge (RSK) are formulated, the investigation algorithm is developed in the article. The definition of thought productivity is defined. The value of method “synthesis of RSK” during approaching the harmony of world perception is proved. The role of method “synthesis of RSK” in the methodology of scientific knowledge is presented.

Key words: synthesis, method, skyline of thinking, thought productivity, harmony, world perception.

Постановка проблеми. В основу формування сучасної методології пізнання здебільшого використовуються положення сталого (постійного) розвитку за підходами:

- інституційним, що враховує переваги ролі, структур і механізмів упорядкування міжлюдських взаємозв'язків у регулюванні відтворювальної функції;
- порівняльно-аналітичний за компонентами побудови суспільного ладу;
- системно-синергетичний за моделлю історичного розвитку.

Ці підходи набувають все нової якості, проте не враховують існування: Всесвіту вищої реальності; віртуальної реальності; технології формування наукового простору в тензорних координатах біосфери; не враховують таких властивостей процесу розвитку, як динамічність, ентропійність, просторова неоднорідність, які ідентифікують його національний та регіональний характер, невизначеність ситуацій, резонансність та біосферну структурованість просторову універсуму знань.

Потреба формування більш новітньої методології пізнання в сукупності гармонії знань релігії, філософії, науки (РФН) виходить із аксіоматичних міркувань стосовно встановлення світоглядної парадигми Божої ідеї, із своєрідного обов'язку пізнання, із необхідності поєднання еволюції свідомості та усвідомлення процесу світобачення, за якими переплітаються реальні та ірраціональні положення стосовно раціонального, абстрактного та ймовірного прояву явищ природи і тлумачення можливостей, зумовлених як розумовим так і засвідченим та досвідченим сприйняттям. А незмінною умовою їх пізнання є прагнення подолання суперечливих поглядів у площині синтезу РФН знань.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Ідея синтезу релігійних (Р), філософських (Ф), наукових (Н) знань в ракурсі становлення, формування і розвитку методології пізнання вперше було здійснено в XIX ст. Є. Блаватською. Вона вважала, що духовне відродження людства є можливим за умови гармонізації принципів розподілу речовини, чинників високої моралі і пізнання, свідомості світосприйняття.

Намагаючись вплинути на зміну форми світосприйняття через знання, у своїх міркуваннях ґрунтувалися на Ведах проявленого і непроявленого світів [1, с. 3].

Можливості задоволення потреб людського духу у гармонії знань бачили також древні філософи III та IV ст., зокрема Фома Аквінський та Оріген, які відзначали в гармонії знань пріоритетність релігії. Так, Фома Аквінський говорячи про гармонію між релігійними і науковими знаннями ототожнював її з поняттями віри і знання. Оріген, будучи християнським мислителем, сприймав гармонійність понять триєдності і Божественної тріадної єдності як вирази правди і причетності до правди [2, 64]. Гармонійна підпорядкованість і законна нероздільна єдність вражали уяву філософів III віку Філона і Плотіна. Для піфагорійської школи основою гармонійної упорядкованості античного Космосу стало число. Про пошуки гармонії у синтезі РФН знань (з метою задоволення потреб людського духу) писали В.Ф. Войно-Ясенецький та Е.І. Періх. Е.І. Періх стверджувала, що здатність синтезувати набутий досвід і знання сприяє можливості згармонізувати всі протиріччя даного ступеня розвитку і піднятися на вищий. В.Ф. Войно-Ясенецький підкреслював, що "...релігія просуває науку, пробуджуючи і стимулюючи дух дослідника", що для розвитку знань потрібне взаємопроникнення науки і релігії, а філософська допитливість людини прагне пізнати її онтологічно-гармонійну основу [5, с. 225–261]. Синтез РФН знань як гармонійних відношень між емпіричними і теологічними реаліями сприймали відомі російські філософи В. Соловйов, І. Ільїн, М. Бердяєв.

У 80-ті роки XX ст. розвиток основ квантової фізики та космології призвів до усвідомлення абстрактного стану фізичної реальності, а в кінці XX ст. (внаслідок становлення інформатики та інформаціології) – до її віртуального сприйняття, – до відновлення традицій холізму і гармонійної цілісності знань. Видана в 1984р. книжка "Квантові питання: містичні твори великих фізиків світу" – Гейзенберга, Шреденгера, Бройля, Планка, Еддінгтона – зумовили поворот проблеми синтезу РФН знань за онтологічно-орієнтованим напрямом та визнанням того, що світ скоріше духовний, ніж матеріальний. Із потреби обґрунтування і упорядкування знань та їх методологічного спрямування, що ґрунтуються на умовиводі і розмежуванні знань, ґрунтуються у своїх дослідженнях філософи Уайтхеа, К. Поппер [16, с. 325]. На особливі можливості гармонійного просування і констатацію феноменальних функцій духовного надбання за методом синтезу РФН з знань вказують Е. Гуссерль, М. Мамардашвілі та сучасні філософи С. Катречко, Н. Калініна та інші.

Е. Гуссерль доводив, що метод синтезу РФН знань дає змогу побачити гармонію зв'язку, що пронизує всю духовну діяльність у цих сферах чину через наявність суб'єктивного формотворення. Він вважає, що в гармонії узгодження живого внутрішнього буття і зовнішнього світу закладені всі проблеми гармонії душі, тіла і його статі, суб'єктивного і об'єктивного самопізнання [3, с. 31–72]. М. Мамардашвілі стверджує, що за посередництвом абстрактності відношень у синтезі мислепродуктивного процесу можливими стають способи пояснення гармонійності цілості як стану цілої низки прояву явищ природи мислення, його внутрішньої структури "як аналіз за посередництвом синтезу і синтез за посередництвом аналізу" [12, с. 287].

С. Катречко вважає, що завдяки синтезу ідеї, який охоплює бачення процесу перетворень в цілість за вимірністю, за ймовірністю прояву можливою є гармонізація властивостей трансцендентності пізнання, іманентності змісту, інтерактивності симуляції [8, с. 12–15].

Н. Калініна бачить можливість застосування методу синтезу НФР для долання перешкод, які синергетика називає нелінійним спектром потенціальних можливостей системи, її здатності бути багатоваріантною, шляхом усвідомлення гармонії цілої гами космічного випромінювання [9, с. 16–17]

Огляд наведених публікацій свідчить про те, що за методом синтезу РФН знань уже з'ясована наукою матеріальна сутність мислепродуктування, за релігійними канонами – пріоритетність задоволення духовних потреб, а філософські узагальнення стоять на порозі усвідомлення значення гармонійного процесу у резонуванні середовищ простору, Божественної краси, їх природи та органічної суті.

Мета роботи полягає в доведенні необхідності осмислення синтезу РФН знань як руху, без якого неможливо ідосягти місця для гармонії душі і духу, гармонійного поєднання еволюції свідомості та усвідомлення потреби формування нової парадигми методології пізнання.

Намагання з'ясувати місце гармонійного підходу в розкритті і сутності поставленої проблеми стає метою пізнання форм і сенсу синтезу РФН знань як методу методології пізнання.

Виклад основного матеріалу. Різноманітність поглядів стосовно проблеми синтезу РФН знання і їх репрезентація в полі вирішення завдань пізнання знаходить своє відображення за вертикальною та горизонтальною складовими структури природних об'єктивних відношень і правдивих суб'єктивних відносин у сенсі істотності і істинності взаємозв'язків, взаємозалежностей, взаємовпливів. Розгляд проблеми гармонії суб'єктивних відносин та об'єктивних відношень під впливом незадовільного екологічного стану довкілля, зміни клімату, наявної духовної кризи посилюються проблемою формування організованої відповідальності за наслідки науково-технічного прогресу і його впливу на властивості живого організму Всесвіту. За Ведами, організм Всесвіту визнаний вищим ефіром “Матір'ю всього буття”, оплодотвореною Божественним Духом, із лона якого викликані до буття Матерія і Життя, Сила і Дія [6, с. 105–110]. За сучасною космічною мислеосновою буття вважається, що ефір – вакуум простору, Божественний Дух – вихровий рух, Матерія – органічна енергетика речовини, Життя Сила – інформаційне поле, Дія – гармонізація сфер діяльності і буття. Їх пізнання в синтезі РФН знань стає з погляду еволюції початком сенсу екзистенції наукової думки, а перетворення у координатах взаємозумовленості, взаємозв'язку, взаємозалежності – це шлях нового пізнання, нових взаємовпливів у просторі використання ресурсів природи, їх гармонійного перетворення.

Вступивши в інформаційну еру епохи девоеволюції, із яких перша відзначається парадоксальною логікою (що започаткована відеографією, голографією, інфографією), а друга – поверненням до першооснов світосприйняття, перебуваємо в періоді переходу можливого в дійсне і передусім апелюємо до збереження особистої та суспільної свідомості. Оскільки особиста свідомість проявляється в активному розвитку духовної енергії, а суспільна породжує розвиток інноваційно-наукової та мистецької творчості, то вони мали би консолідуватись за чинниками індивідуального сприйняття енергії Любові та узагальненого спільного проникнення у глибини Мудрості і віддзеркалюватись у світоглядній орієнтації знань. Позаяк “... знання не породжують Любові, але Любов породжує Вищу премудрість” [17, с. 235–251], то за посередництвом енергії Любові в Мудрість повинні перетворюватись сучасні і віковічні знання. Цей процес спільних перетворень породжує синергетичну потужність, їх енергетичну могутність, стає ідеологічною основою реалізації Божої ідеї завданням синтезу РФН знань. Аргументуючи властивості процесу перетворень за зразком мислителя Орігена, який уподібнював Бога-Отця розуму, думці, світлу; Сина – променю від Світла; Св. Духа – божественній волі, і твердив, що кожна Особа Св. Трійці є досконалим Богом, оскільки у кожній сукупній цілості “загальне” міститься в “окремому” визначаємо причинну залежність не окремого впливу релігії, філософії, науки на процес пізнання, а їх гармонійного синтезу, під впливом якого перетворення природних факторів стає вічною реальністю. Ці форми відношень здатні ідентифікуватись із процесом гармонійного впливу абсолютної причинно-наслідкової трансформації природних факторів на формування РФН сфер знання за детермінізмичним методом пізнання (табл. 1).

Детермінізм формування сфер РФН знань дає змогу враховувати необхідну для їх розбудови інформацію стосовно гармонізації свідомості буття за горизонтом мислення та вертикаллю

пізнання. Причинно-наслідкова зумовленість детермінізму засвідчує, що реальність РФН знань веде у глибину і вгору синергетичного механізму перетворень інформаційного поля знань з одночасним використанням Божественної енергії.

Таблиця 1

Детермінізм формування сфер знання

Горизонт перетворень Вертикаль перетворень	Рівень прояву	Енергетичне джерело	Координати перетворень	Ступінь прояву	Сфера знань
Задум	Матеріалізація	Енергія від природи	Завихрення інформаційних	Божя ідея	Р
Слово	Інтелектуалізація	Енергія дії, енергія впливу	Матеріально- енергетичний обмін	Добротворність слова правди	Ф
Діло	Відображення відображеного	Енергія, що використовується	Енергетично- інформаційний обмін	Гармонійність взаємодії	Н
Фактори	Реальність	Божественна енергія	Динамічна рівновага	Синергетичність	Синтез

Г. Палага розмежовував види божественної енергії на ту, що походить від природи; на ту, що діє, що впливає; на ту, що використовується. На його думку, “Божественна енергія не є творінням... Але творінням є те, що спричиняє (Божественна) енергія і звершується нею” [13, с. 131–133].

Горизонтальний шлях впливу синтезу РФН знань – це шлях організаційних рівнів перетворень за використанням ресурсів економічного потенціалу матеріальної, інтелектуальної, духовної природи, що призводять до речовинно-матеріально-енергетично-інформаційного обміну за відношенням квантів енергії думки, слова, діла у сферах знань. В тріаді думки, слова, діла за синтезом РФН знань акумулюється тонка духовна енергія, яка покликана сприяти духовному відродженню. Ось чому автори сучасних теорій, а саме Микола Жук – Квадродинаміки, Леонід Фомінський – Теорії руху, І. Юзвішин – Інформаціології, за зближенням цих наук до релігії визнають можливість синтезу знань та існування Бога-Творця, “...який створив усе, що ми бачимо і все, чого не бачимо і про що ще не знаємо” [10, с. 102].

Враховуючи думку фізика Ю. Майера, що “Істинна наука і філософія повинні вести до віри”, ця умоглядність науковців отожднюється із наданою Богом властивістю людини – здатністю мислити. Здатність мислити представляє горизонт мислення за способами свідомого сприйняття раціональної, абстрактної, позначеної (ймовірністю прояву) дійсності, яка “...завдяки такому поділу визначає реальний світ еквівалентним самому собі” [14, с. 259].

Рівнозначно даному поділу вириковується можливість визначення алгоритму мислепродуктивності (табл. 2).

Мислепродуктивність виражає проявлення реально можливих інформаційних співвідношень із реальністю, яка формується за способами та горизонтом мислення і здатна гармонізувати діяльність людини відповідно до сприйняття категорій пізнання. Алгоритм мислепродуктування засвідчує, що його важелі з’єднують способи мислення із характерними рисами основ руху, польової структури, реалій сприйняття, ресурсного потенціалу. За їх синтезом лінгвістичні аббревіатури мислепродуктування стають формою конструювання змісту категорій РФН знань, кодують інформацію, смисловий зміст якої засвідчує потребу застосування ієрархічних законів ступеневої відповідності, наступності, підпорядкованості, а представляє співвідношення між прямими, зворотними та сумісними зв’язками словосполучень. Це носії сенсу мислепродуктування, у якому відтворюються ті задуми й почуття, які закладаються в процесі мислення, а мислепродуктивність розглядається як аналітичний механізм інтерпретації способів мислення, які відтворюються в сенсі певних ознак категорійного апарату сфери знань. Отже,

мислепродуктивність виражає сенс реально можливих інформаційних співвідношень із дійсністю. Це, по суті, феноменологічний зсув у формуванні взаємин свідомості із реальністю, який свідчить про відставання процесу осмислення реальності від сучасних тенденцій поглиблення знань.

Таблиця 2

Алгоритм мислепродуктивності

Спосіб мислення	Важелі горизонту мислення					Категорія знань
	Основа руху	Польова структура	Смислова спрямованість	Ресурси	Потенціал	
Раціональний (Р)	Клітина (К)	Гравітаційна (Γ)	Суб'єктивна (C)	Матеріальні (M)	Вольовий (B)	Φ
Абстрактний (A)	Енергетичний заряд (E)	Електронна (E)	Об'єктивна (O)	Інтелектуальні (I)	Ідейний (I)	H
Ймовірно-віртуальний (Й)	Торсійність (T)	Магнітна (M)	Космічна (K)	Духовні (D)	Творчий (T)	P
Тринарний синтез лінгвістичних абревіатур: прямий зв'язок зворотній зв'язок						
РАЙ			СОК	МІД	ВІТ	ФНР
	ТЕК	МЕГ	КОС	ДІМ		РНФ

Основною особливістю алгоритму мислепродуктивності є логічний зв'язок важелів мислення за тринарним підходом, який засвідчує можливість цілісного визначення сенсу їх прямого, зворотного та сумісного сполучення. Так, за прямим зв'язком лінгвістичні аббревіатури (згідно з тлумаченням іншомовних слів) відображають:

- вплив вітальних (нематеріальних) життєвих сил процесу мислення (ВІТ);
- формування підвалин екзистенції народу в межах його ФРН поглядів (РАЙ).

За зворотним зв'язком лінгвістичні аббревіатури ілюструють:

- вимоги захисту ноосфери РФН знань (ТЕК);
- можливість формування у синтезі РФН знань потужність мислення (МЕГ).

За сумісним сполученням лінгвістичні аббревіатури здатні виражати потреби:

- обґрунтування стилю мислення за співвідношенням констант реальності, їх вимірністю (КОС) та наявністю (СОК);
- гармонійної консолідації потреб будівництва (ДІМ) та достатку (МІД).

- гармонійної консолідації потреб будівництва (ДІМ) та достатку (МІД).

Отже, лінгвістичний аналіз алгоритму мислепродукування стає еталоном пізнання процесу актуалізації (притаманних людині) способів мислення під час переходу від можливостей до реальності та інтенціонального спрямування горизонту мислення у русло гармонійного підвищення онтологічного статусу людини. Рівнозначне переформатування лінгвістичної аббревіатури РФН у ФНР та РНФ дає змогу констатувати особливий вплив чинників горизонту мислення на певну структурованість змісту категорій знань за їх синтезом, який може підлягати аналізу за вагомістю та спорідненістю його компонентів. Першим ступенем такого аналізу можна вважати побудову алгоритму визначення функціональної спорідненості РНФ знань (табл. 3). Другим – формування світогляду у триєдності універсума знань за сутнісними аспектами вчень про буття.

Функціональна спорідненість РФН знань представляє можливість визначення як окремих сфер, так і з'єднання тих їх властивостей, які характеризують структурну цілісність механізму утворення сфер та їх призначення у формуванні методології пізнання із врахуванням конкретних можливостей процедур синтезу.

Алгоритм функціональної спорідненості РНФ знань свідчить, що синтез як процедура з'єднання може відображати функціональну активність зв'язків у репрезентованій сукупності. Сумісність процесу сприйняття синтезу РНФ знань засвідчує його роль у невіддільності

інтенціонального змісту сутнісних аспектів універсума знань від сенсу усвідомлення процесу формування світогляду, що здатний реалізуватися за алгоритмізацією вчень про буття (табл. 4).

Таблиця 3

Алгоритм функціональної спорідненості сфер РНФ знань

Горизонт перетворення знань Вертикаль перетворень	Релігійні	Наукові	Філософські
Формування досвіду	Творча уява	Розуміння явищ	У процесі мислення
Методичність	Дескриптивна	Процедурна	Концептуальна
Тлумачення	Екзегетичне	Символічне	Інтерпретаційне
Моделювання	Метафізичне	Віртуальне	Феноменологічне
Взаємність	Трансцендентна	Об'єктивних співвідношень	Суб'єктивних співвідносин
Сприйняття	Емоційне	Розумове	Мудре
Вимірність	Моральна	Вартісна	Предметна
Усвідомлення	Божої ідеї	Невіддільності універсуму речей і мови	Сенсу буття

Таблиця 4

Алгоритм тринарності універсума знань

Світ	Світоглядні критерії					Погляди
	Антропологічність	Онтологічність	Праксеологічність	Аксіологічність	Гносеологічність	
Рациональний	Походження людини	Формування системи буття	Узагальнення умов праці	Любов до мудрості	Природа пізнання	Філософські
Абстрактний	Еволюція людини епохи перетворень	Основи буття	Методи раціональної діяльності	Засади удосконалення	Теорія пізнання	Наукові
Ймовірно-віртуальний (Й)	Розвиток культур та суб'єктивної свідомості	Тривалість світу	Настанови про порядок діяльності	Досягнення духовної гармонії	Пізнання інформаційно-духовного середовища	Релігійні
Універсум	Феномени людського життя	Буття	Умови буття	Доцільність удосконалення	Процес пізнання	Світоглядні

Інтенціональний зміст синтезу РНФ знань та роль світоглядних поглядів у формуванні інформативної свідомості засвідчує аналіз тринарності множини світів і знань. Він ґрунтується на процедурах розподілу: реального світу на множину світів раціональної, абстрактної, ймовірно-віртуальної дійсності; світоглядних критеріїв за антропологічними, онтологічними, праксеологічними, аксіологічними, гносеологічними умовами буття, світоглядних поглядів на релігійні, наукові, філософські. Внаслідок цього розподілу втрачається первинний енергетичний потенціал матеріально-енергетичного обміну і він повинен компенсуватися в процесі енергоінформаційного обміну. З цієї метою світоглядні критерії раціонального світу спонукають до дисипативного переходу енергії в інші види, до перетворення енергії, до взаємодії енергетичного та інформаційного потенціалів в енергію завихрень; абстрактного світу – до створення нових вартостей

практичного і теоретичного характеру за концепцією усвідомлення сутності енергетичних та інформаційних потоків знань, їх фотонної, світлової, хвильової дії, їх впливу на об'ємну та просторову узгодженість організаційних структур; ймовірно-віртуальний світ – до збереження засад духовної гармонії та інформаційно-духовних середовищ єдиного наукового простору.

Так, антропні положення ілюструють залежність еволюції людини від розвитку культури, від об'єктивного розвитку суб'єктивної свідомості що вводять на основі її реального досвіду в специфічну реальність епохи. Разом ці підходи сприяють збереженню людського життя, його природної цілості, за умови, коли серце зберігає Любов до Мудрості, розум – творчу здатність, душа – натхнення. Отож, антропні принципи характеризують можливості перетворень людини у інваріантно-інформаційних фізичних, інтелектуальних, духовних координатах феномену життя. Антропологічна категоричність цих координат засвідчує, що реальна сутність людини “розчиняється” у світоглядних поглядах за синтезом РФН знань, а її реальний світ за всіма сутнісними аспектами сприйняття знань, володіючи антропологічним світоглядним виміром, здатний існувати виключно в гармонії множини світів.

Онтологічні аспекти буття охоплюють властивості чутливого (духовного) та розумового (філософського і наукового) сприйняття основ формування, систематизації та тривалості реальності тією мірою, в якій вони виходять із потреби упорядкування умовиводу, розмежування та синтезу РФН знань. Про можливості осягнення сутнісних основ буття засвідчує філософська спадщина М. Руденка, який, обстоюючи життєствердні онтологічні засади субстанції, доводив, що 80–90 % нашої метagalактики живі. У підставі цієї живучості – онтологічні виміри людської гідності: онтологічна вищість людини над будь-яким неособовим буттям, специфічний характер особистості, здатність до усвідомлення інтенцій трансцендентності, (що зумовлює можливості пізнання) володіння атрибутами довершеності, краси, типом функціональної ролі [20, с. 123–126]. Ще одним внутрішнім виміром буття є поняття субстанції та відношення, що означають “... бути реальним буттям у повному і властивому значенні, ...належать до будь-якої метафізики, яка прагне залишатися у гармонії з реальністю”. Субстанція проявляється у дії, яка виконує роль зв'язку між буттями і поєднує, і повертає їх в універсум (єдність). Будучи активною, стає центром мережі відношень до інших активних буттів [20, с. 307–315].

Сутнісні аспекти праксеології сприяють розумінню синтезу РФН знань шляхом формулювання настанов: поведінки з метою збереження екологічного фону середовища внутрішнього та зовнішнього світу людини; формування умов раціональної людської діяльності та ефективного управління персоналом; вивчення причин кліматичних змін та критичного розбалансування енергетичних ресурсів, вивчення причин появи геокосмічних бур. Йдеться про запобігання руйнівним метеорологічним впливом іонізуючого випромінювання, підвищеного радіаційного фону, магнітних бур на організм людини. При цьому релігійні настанови допомагають зберігати рівновагу духа, філософські міркування – поведінкову орієнтацію в нових умовах праці, а наукова творчість – творити інноваційні засоби охорони здоров'я та розробляти методи раціональної діяльності в галузі економічних витрат сил природи. Одночасно в синтезі РФН знань формуються аксіологічні засади удосконалення індивідуальної та соціальної поведінки, в т.ч. релігійні за досягненням духовної гармонії суб'єктивних відносин людини до людини, людини до природи, людини до Бога, та об'єктивні відношення в просторі метасистеми “Небо – земля”; філософські – за світоглядними критеріями свідомого єднання з благами природи, наукові – за створенням нових вартостей. Вони стосуються: пошанівку сакральної божественної цінності Всесвіту; визнання різноплановості ієрархічного буття; стремління до гармонійного сприйняття Вишнього космічного світу; поглиблення свідомості та поєднання її духовної сутності із окружною свідомістю; збереження смислового зв'язку між духовним і душевно-тілесним життям; визначення того, що транслятором інформації в множині світів універсума є всі люди, які володіють духовним магнітом краси, добра, свободи; пізнання та збереження космічних законів Справедливості, Цілеспрямованості, Співвимірності, Вмістимості, в синтезі яких закон Любові.

Гносеологічний підхід до синтезу РФН знань засвідчує, що його продуктом є нові знання: інформаціологія, вихрова теплоенергетика, космологія, квадродинаміка, гармоніологія. Так, за

твердженням положень інформаціології основою буття стали раціональні першоелементи хімічних інформаціонів, за вихровою теплоенергетикою відбувається їх ущільнення, за космологією – конструктивний порядок буття, за квадродинамікою – функціональна сумісність координат буття, за гармоніологією – гармонійна аура сфер діяльності і буття.

З позиції гносеологічного підходу синтез РНФ розглядається як процес узагальнення знань, продуктом якого є нові знання, а функціональною основою – процес пізнання механізму розвитку та виявлення його внутрішніх і зовнішніх суперечностей в одному соціальному інституті. До речі, цього вимагає статус університету, оскільки в ньому об'єднуються процеси продукування і отримання знання. Від першого із них залежить рівень розвитку науки та узагальнення її досягнень, від другого – його стимулювання й використання в якості продуктивних сил суспільства. Спрямованість розвитку продуктивних сил суспільства підпорядкована закономірностям руху об'єктивно і суб'єктивно істинних явищ видимого матеріально-предметного світу і невидимої матерії ядерної, плазмової енергії індивідуального і суспільного духовного життя, які охоплюють і відтворюють суспільне буття [19, с. 20]. Отже, проблема синтезу РНФ знань стоїть на порозі посередництва між природою і суспільством, посередництва між об'єктивними інформаційними відношеннями першої та суб'єктивними відносинами других в ракурсі вимірності простору, наповнення його аури гармонійною співзвучністю енергетичних та вольових вібрацій множин реального світу. Тому при розгляді проблеми синтезу РНФ знань не можемо: розривати зв'язок між людиною і Всесвітом, розривати процеси трансформації людини і світоутворення, допускати розрив між процесами усвідомлення гармонії РНФ знань та усвідомленням того, що духовна інформація випереджає сучасну астрофізичну науку. А відповідно із загальною еволюцією свідомості відбувається духовне перетворення та появляється потреба виконання обов'язку пізнання життєвої сутності множини світів.

Виходячи з обов'язку пізнання синтез РНФ знань стає вагомим методом методології пізнання, яка все більшою мірою корелює із потребою формування методології міжпредметних досліджень, мотивом яких стає розширення евристичних можливостей суміжних наук, дослідження гуманності інноваційної діяльності, створення інформаційної бази генофонду тощо. Отож, методологія пізнання, по-перше, потребує враховувати входження людства в період часової перцепції, тобто чуттєвого сприйняття таких ознак історичного, економічного, інформаційно-кібернетичного циклів, як квадродинамічність ентропійних систем, інформаційна асиметрія, комп'ютеризація, віртуальна реальність прояву природних явищ множини світів. По-друге, розвиток сучасного середовища наукового світу вимагає динамічної рівноваги процесів інтеграції та диференціації знань. За вертикаллю інтеграції знань, внаслідок системного об'єднання об'єктів та методів дослідження відбувається зближення фундаментальних наук. А з використанням спільного апарату фундаментальних наук посилюється взаємозв'язок між методологічними і світоглядними функціями пізнання. Інтегральний процес комплексного дослідження синтезу РНФ знань стає не лише методом становлення можливостей соціального розвитку, а й мотивом суб'єктивно-персональної участі в науковій діяльності, в результаті якого зв'язок між основами знань і суспільством стає більш взаємозалежним, набуває особистого характеру, стає підставою розвитку творчих здібностей, культури мислення.

За горизонтальною диференціацією знань проходить виокремлення нових теорій та теоретичних систем за суперечливим принципом визнання самодостатності об'єктів пізнання. Цей суперечливий принцип спростовується доведенням (за методом синтезу РНФ знань) того, що т. зв. "Самодостатність" характеризується багатогранним проявом у множині світів, який породжує специфічно-інноваційну форму гармонії знань. Її репрезентують метатеорії, що представляють антропологічний підхід філософської глобалістики і стають прикладом переходу від суперечливості до доцільності перетворення інформації. Їх генезис сумісний із вивченням властивостей та закономірностей перетворень, що покладено в основу побудови новітніх наукових теорій: металогіки, метафізики, метаекономіки тощо. Спільним принципом методології їх пізнання є світоглядність, який формується за сутнісними аспектами вчень у тріаді основного завдання методології пізнання – осягнення "універсума знань".

Для представлення синтезу РФН знань як методу методології пізнання використано такі прийоми досліджень: детермінізм формування сфер знання;

- лінгвістичний аналіз мислепродуктивності;
- визначення функціональної спорідненості сфер РФН знань;
- формування світогляду за тринарною логікою єдності множини світів.

За методом синтезу РФН знань об'єктом методології пізнання є грані реального світу, а предметом пізнання – прояв різних вимірів світової реальності, які поєднуються за спільністю форм і сутністю ознак.

За формою спільними ознаками синтезу РФН знань є:

- коеволюційна взаємозумовленість; принципи гармонійної цілісності, цілеспрямованість мислепродукування, тотожність мислення і буття;
- універсальні загальнонаукові поняття (елемент, зв'язок, структура, система, функція, інформація);
- світоглядні критерії (антропологічність, онтологічність, прексеологічність, аксіологічність, гносеологічність).

За сутністю спільними ознаками РФН знань є:

- креативна (творча) природа синтезу знань як феномен інтегральної взаємодії, кожний із яких відіграє свою роль;
- когерентна (взаємопов'язана) природа поняття синтезу РФН знань призводить до виникнення стану цілісності, коли їх елементи знаходяться не на якомусь одному рівні, а на всіх відразу у їх перехресному зрізі.

Становлення методології пізнання з врахуванням методу синтезу РФН знань сприятиме:

- духовному відродженню людства відповідно до еволюції свідомості;
- підвищенню освітянського рівня;
- з'ясуванню сутності гармонійного резонування РФН середовищ;
- розширенню евристичних можливостей суміжних наук.

За умови сприйняття в основу методології пізнання методу синтезу РФН знань, вона стає підставою космічно упорядкованої гармонізації сфер знання.

Розглянуті проблеми гармонійності у синтезі РФН знань та методології пізнання дають змогу сформулювати такі **висновки**:

– Синтез РФН знань – це метод сприйняття універсума знань за процесом гармонійних перетворень в окремих їх суб'єктивних і об'єктивних реальних проявах як "...все у всіх і всі у всьому".

– Основним принципом гармонії універсума РФН знань є коеволюційна (сумісна) взаємозумовленість синтезу.

– Кожна грань синтезу РФН знань робить свій внесок у вивчення фізичного і духовного світів, але тільки їх гармонія веде до досягнення істини, пізнання, до отримання повної уяви їх сутності, розвитку і прогресу.

– Мотивом розуміння синтезу РФН знань як методу духовного оновлення універсума пізнання слугує вагомість перехресного зрізу інформаційних відносин та відношень, що формуються за сукупністю способів мислення у їх світоглядній тріадності.

– З погляду планетарного мислення синтез РФН знань охоплює сфери зв'язку як земної, так і космічної природи.

– Метод синтезу РФН знань сприяє подоланню неузасадненої світоглядної конфронтації способів пізнання.

Перспективи подальших досліджень. Прийоми дослідження впливу синтезу РФН знань здійснюються в цілісних, системних рамках переваг сучасного і перспективного розвитку методології пізнання, тому цей метод може слугувати зразком "Foresichtu", за яким змінюється вектор руху і духу гармонійних перетворень в природі і суспільстві.

Синтез РФН знань здатний сприяти моделюванню явищ структурованості феноменального процесу гармонійних перетворень.

Класифікація дослідження феноменів гармонійних перетворень за ознаками гармонійності, за властивостями та функціями гармонійного синтезу може стати предметом наступних досліджень за становленням теорії гармоніології.

1. Блаватская Е.П. Тайная доктрина / Е. Блаватская. – Т. I. – М. – Харьков, 2006. – 356 с.
2. Болотов О. Учение Оригена о Святой Троице / О. Болотов. – М.: Церковно-научный центр “Православная энциклопедия”, 2005. – 64с.
3. Гуссерль Е. Философия как строгая наука / Е. Гуссерль. – Новочеркасск: Агентство САНУНА, 1994. – 358с.
4. Гронська Н.С. Основи теорії гармонійних перетворень в економіці / Н. Гронська. – Львів: Край, 2006. – 366с.
5. Гронська Н.С. Проблеми формування та захисту середовищ наукового простору Європи // Вісник Тернопільського національного економічного університету – 2008. – №2. – С. 152–160.
6. Дубровський І.М. Цілісність всесвіту як підстава формування наукової духовності // Наука. Релігія. Суспільство. – 2007. – №2. – С. 105–110.
7. Энциклопедия кибернетики Т.1. / Глав. ред. укр. сов. энц. – К.: 1975. – 606 с.
8. Катречко С.Л. Как возможна метафизика [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.philosophy.ru/libraty/kart/how meta 2005 html>.
9. Калинина Н.М. Оправдание синергетики: синтез науки, философии и религии [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://elibraty.ru/item.asp>.
10. Канигін Ю. Кушерець В. Біблія і сучасна наука / Ю. Канигін, В. Кушерець – К.: Знання України, 2005 – 226 с.
11. Кларк Норріс Бути – означає бути субстанцією у відношенні / Н. Кларк // Пер. з англ. Андрій Турчиновський. – Львів: Свічадо, 2000. – 386 с.
12. Мамардашвили М.К. Стрела познания / М.К. Мамардашвили – М.: Школа “Языки русской культуры”. 1997. – 304 с.
13. Палага Г. Сто пятьдесят глав; пер. с англ. А.И. Сидоров / Г. Палага. – Краснодар, 2006. – 224с.
14. Петрушенко В.Л. Тлумачний словник основних філософських термінів / В.Л. Петрушенко – Львів: Вид. Нац. ун-ту “Львівська політехніка”. – 2009. – 264с.
15. Попова В.В. Синтез науки и религии в философии В.С. Войно-Ясенецкого [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://popovavaluxa@mail.ru.http://elibraty.ru/item.asp>.
16. Понпер К. Логика и рост научного знания; пер. с англ. / К. Понпер. – М.: Прогресс, 1983. – 602 с.
17. Пути развития цивилизации. Взгляд из XXI века / [авт. текста С. Катречко]. – Красноярск, 2003. – С. 235–251.
18. Цехмистро И. Холистическая философия наук: Учебн. Пособ. / И. Цехмистро. – Сумы: ИТД Университетская книга, 2002. – 218 с.
19. Толок В. Фізика. – Харків. – №172. – С. 20.
20. Федорика Дам`ян. Онтологічний та екзистенційний вимір людської гідності // Дам`ян Федорика – Досвід людської роботи / Пер. з англ. В. Турчиновський. – Львів, Свічадо, 2000. – 386 с.